

Oponentský posudek na disertační práci:

Francouzská hudba a komorní fagotová díla francouzských skladatelů 20. století

Autor práce: MgA. Jan Hudeček

Jan Hudeček se ve své práci s názvem Francouzská hudba a komorní fagotová díla francouzských skladatelů 20. století věnuje velmi zajímavému tématu. Skladby, o kterých se v práci pojednává, jsou totiž psány většinou pro francouzský typ fagotu a jejich interpretace na fagot typu německého, který je dnes ve světě mnohem rozšířenější než typ francouzský, je právě z důvodu odlišného nástrojového systému velmi náročná. V kapitole Teoreticko-historická část přibližuje francouzské hudební prostředí na přelomu 19. a 20. století, popisuje rozdíly mezi německým a francouzským typem fagotu a stručně se zabývá Pražskou fagotovou školou. V kapitole Analytická část autor uvádí formální a interpretační rozborů těch skladeb francouzských autorů 20. století, které v rámci své práce rovněž nahrál na CD. Následují kapitoly Závěr, Přílohy a Seznam použité literatury a notovin.

Práce působí i přes značný rozsah velmi přehledně.

Jan Hudeček popisuje poměrně detailně jednotlivé osobnosti francouzské hudby přelomu 19. a 20. století, dobové kompoziční směry a tvůrčí skupiny skladatelů, které ovlivnily i autory skladeb uvedených v jeho práci. Stručně zmiňuje i řadu jiných komorních fagotových skladeb od francouzských autorů, které nejsou obsaženy v jeho disertační práci.

Formální rozborů uvedených skladeb jsou dostatečně podrobné. Hlavním přínosem práce jsou však jejich rozborů interpretační. Jsou podloženy autorovou osobní zkušeností z jejich koncertního provádění a natáčení na CD. Obzvláště cenné jsou pak autorem popsání možnosti ulehčení, které obsahují velké množství praktických nástrojových postřehů a rad ohledně alternativních hmatů, ulehčení frázování a doporučení k řešení obtížných legatových vazeb. Zkušenosti fagotisté sice většinu z nich znají, ale pro studenty, kteří případně začínají s nácvičkou zmiňovaných skladeb, by mohly mít pečlivě a přehledně vypracované tabulky alternativních hmatů přímo nenahraditelný praktický přínos. Umožnily by totiž studentům již od začátku nácvičky skladby volit takové hmaty, které jsou lépe hratelné i ve velmi rychlých tempech, která bývají v těchto skladbách často předepsána. Dalším velmi cenným aspektem práce jsou autorova doporučení, ve kterých ročníkům bakalářského či magisterského studia by studenti mohli či měli dotyčné skladby studovat. Jan Hudeček zde opět na základě osobní zkušenosti doporučuje určitou logickou časovou posloupnost, která by mohla sloužit jako velmi dobré vodítko v rozhodování studentů, kterou skladbu hrát dříve a na kterou si případně ještě raději počkat.

Všechny popisované a rozebírané skladby nahrál Jan Hudeček na CD. Ačkoli je samozřejmě hraje na fagot německého typu, podařilo se mu v jejich provedení dosáhnout vedle technické suverenity a krásného fagotového zvuku také pozoruhodné lehkosti, elegance a výrazové přesvědčivosti, což potvrzují i přiložené kritiky. Za zmínku stojí také znamenitě zahraný klavírní part v podání Aleny Grešlové.

Drobné připomínky:

Podkapitola 1.5.3.1. o Pražské fagotové škole. Poměrně detailní výčet pedagogů hry na fagot na pražské Konzervatoři od okamžiku jejího vzniku končí poněkud nečekaně již osobností prof. Karla Pivoňky. Jeho nástupci ve fagotové třídě pražské Konzervatoře pak už uvedeni nejsou. Mohly by zde být také uvedeny letopočty významných soutěžních úspěchů žáků prof. Pivoňky.

Podkapitola 2.8. Číselné údaje o délkách hrací plochy fagotového strojku v odstavci na horní části strany 254 by mohly být napsány srozumitelněji.

V práci se vyskytuje několik překlepů v textu a v tabulkách hmatů.

Všechny zmiňované detaily se ale netýkají samotného tématu práce a proto je nepovažuji za podstatné.

Disertační práci Jana Hudečka doporučuji k obhajobě.

V Praze 11. června 2019

MgA. Jaroslav Kubita